

JUSTISDEPARTEMENTET	
21 DES 2005	
SAKSNR.:	200504026
AVD/KONT/BEH:	LOV/EO/HI
DOK.NR.	76
ARKIVKODE:	

NAVO

Justis- og politidepartementet
Lovavdelingen
Postboks 8005 Dep.
0030 Oslo

Oslo, 20 desember 2005

Vår ref. 2005/579/Høring 79/gusp/inel

Deres ref. 200504026 EO HI/an

Høring - NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet

Vi viser til Justis- og politidepartementets utsendelse av høring på NOU 2005:8 Likeverd og tilgjengelighet.

For Arbeidsgiverforeningen NAVO og våre medlemsvirksomheter er det lovforslagets regulering i forhold til arbeidslivet og arbeidsmiljølovgivningen som er mest sentral. Våre kommentarer vil derfor være knyttet til bestemmelser som har relevans for arbeidslivet.

Arbeidsgiverforeningen NAVO vil innledningsvis understreke at vi tar avstand fra all diskriminering og synes det er viktig at det settes i gang tiltak for å hindre diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne.

Lovforslaget § 2

I NOU 2005:8 foreslås det en ny lov mot diskriminering på grunnlag av nedsatt funksjonsevne. Av lovutkastets § 2 følger implisitt at virkeområdet også gjelder forhold på arbeidslivsområdet. NAVO mener lovens virkeområde må avgrenses mot arbeidslivsområdet, slik at alt regelverk om arbeidslivet reguleres i arbeidsmiljøloven. Som illustrasjon kan vi trekke frem lovforslagets § 4, 4. ledd om indirekte diskriminering. Etter dagens lovgivning vil diskriminering rammes av arbeidsmiljøloven § 54 B. Å innta en ytterligere bestemmelse om diskriminering medfører at personer med nedsatt funksjonsevne omfattes av en særskilt bestemmelse i tillegg til arbeidsmiljøloven. I praksis vil dette kunne medføre konflikter knyttet til forholdet mellom flere bestemmelser og dermed forskjellsbehandling av ulike samfunnsgrupper. Ved å foreta en særskilt lovregulering for enkelte grupper i samfunnet vil de personene som omfattes, kunne forholde seg til et dobbeltsporet regelverk for å oppnå samme krav. Eksempelvis kan nevenes fastsettelseskrav om diskriminering med tilhørende erstatningskrav. Lovforslaget kan dermed virke prosessdrivende og vil antagelig heller ikke bidra til å fremme et inkluderende arbeids- og samfunnsliv.

Lovforslaget § 3

Gjennom bestemmelsen pålegges arbeidsgiver en aktivitetsplikt, samtidig som det i innstillingen tydeliggjøres at det som følge av et ønske om å unngå byråkratisering, ikke skal stilles like strenge krav til arbeidsgiver som til offentlige myndigheter og arbeidslivets organisasjoner. NAVO deler utvalgets oppfatning om at det ikke kan stilles like strenge krav til arbeidsgiver, og er tilfreds med at dette fremkommer av utvalgets innstilling. Bestemmelsen som sådan bør imidlertid konkretiseres slik at den ikke åpner for ulike tolkninger.

Lovforslaget § 4

Forslaget inneholder forbud mot indirekte diskriminering i arbeidslivet. NAVO deler prinsipalt mindretallets syn på at fjerde ledd bør utgå fordi det er uheldig å skille mellom diskriminering i og utenfor arbeidslivet, jf merknad til § 2 Virkeområde. Subsidiært bør bestemmelsen utdypes. NAVO støtter også mindretallets forslag om at § 4, 6. ledd bør utgå samt deres begrunnelse for dette.

Lovforslaget § 5, 3. ledd

NAVO støtter mindretallets merknad til bestemmelsen fordi oppramsingen kan være mer misvisende og forvirrende enn oppklarende.

Lovforslaget § 10, 1. ledd

Forslaget bestemmer at arbeidsgiver har plikt til å foreta individuell tilrettelegging av arbeidsplass og arbeidsoppgaver. NAVO mener at bestemmelsen bør konkretiseres. Det vil ofte knyttes kostnader til individuell tilrettelegging som kan ha negativt utfall ved vurdering av søkere med nedsatt funksjonsevne i tilsettingsprosesser. Om og i hvilken grad det offentlige dekker/refunderer tilretteleggingskostnader er også relevant. For øvrig deler NAVO mindretallets oppfatning om at tilretteleggingsplikten må tolkes i samsvar med gjeldende regelverk, jfr. opplæringsloven kapittel 9a.

Lovforslaget § 11

Mindretallets forslag om at bestemmelsen bør utgå og at forholdene kan reguleres gjennom § 9 støttes. NAVO slutter seg for øvrig til at prinsippet om universell utforming innføres som en del av formålsbestemmelsen § 2 i plan- og bygningsloven. For øvrig deles bekymringen for de økonomiske konsekvensene av denne bestemmelsen.

Lovforslaget § 12

Mindretallets forslag om at ordlyden bør synliggjøre det ansvar den som påstår seg krenket har til å fremlegge bevis før bevisbyrden går over til motparten, støttes. For øvrig deler NAVO mindretallets syn på at regelen om delt bevisbyrde ikke bør gjelde i forhold til bestemmelsen om universell utforming i § 9.

NAVO

Lovforslaget § 14

Mindretallets forslag om at andre, tredje og fjerde ledd utgår, støttes. NAVO ser ingen grunn til at det fremsettes særregler om prosessfullmektiger i ordinære domstoler.

Lovforslaget § 16.

Mindretallets forslag om at andre ledd utgår, støttes. Utgangspunktet i norsk erstatningsrett er at det kreves skyld (uaktsomhet) hos skadevolder for å kunne kreve erstatning. For å kreve erstatning for ikke-økonomisk tap er kravet normalt forsett eller grov uaktsomhet. Forslaget vil dermed bryte med hovedregelen i norsk erstatningsrett og være svært betenkelig ut fra et rettssikkerhetshensyn.

Med vennlig hilsen

Arbeidsgiverforeningen NAVO

Steinar Stokke

Direktør